

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915000065
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6915000065.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2015, prejednal odvolanie obžalovaného C. H., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo 14.05.2015 sp.zn. 0T/29/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. H. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného C. H. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30.03.2015 o 20.30 h v T. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo Ford Mondeo, evidenčného čísla R. XXX E. po miestnej komunikácii, pričom pri kontrole hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč nereagoval na znamenie, ani na použité výstražné a zvukové zariadenie a pokračoval v jazde až do dvora rodinného domu č. XXX, kde zastavil, pričom pri bezprostrednej kontrole predložil hliadke Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč len doklady od vozidla a odmietol sa podrobiť na výzvu dychovej skúške, v dôsledku čoho bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Rimavská Seč, kde bola o 20.50 h vykonaná dychová skúška elektronickým meračom Alcotest 7410 na zistenie požitia alkoholu, kedy mu bola nameraná hodnota 1,04 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 0T/25/2015 zo dňa 22.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, uznaný vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za čo bol odsúdený k trestu povinnej práce vo výmere 300 hodín a k trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere šesť rokov.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré dodatočne písomne odôvodnil a jeho odvolanie smerovalo len čo do výroku o treste, a to v časti, v ktorej mu bol uložený trest zákazu činnosti na doživotie, s ktorým vôbec nesúhlasí. V ďalšej časti poukazuje na svoje predchádzajúce odsúdenia, vo vzťahu tiež k trestnej činnosti, týkajúcej sa vedenia motorového vozidla, v zákaze činnosti, resp. pod vplyvom alkoholických látok. Je pravdou, že sa ho

dopustil, ale len toto zistenie pre uloženie tak prísneho trestu nepostačuje. Bolo povinnosťou súdu vyhodnotiť ukladanie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aj v intenciách základných zásad ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 3,4 Tr. zák. S týmito okolnosťami sa dostatočne nevysporiadal a ani s jeho argumentáciou, že je živiteľom vo viacčlennej rodine a jediným zdrojom pre rodinu sú tie, ktoré si ako hudobník zarobí mimo trvalého bydliska a aby neohrozil zdravotný vývoj ich detí a dokázal ich užiť, je na ňom aj do budúcnosti, k čomu potrebuje vodičské oprávnenie nevyhnutne. V závere vyslovil presvedčenie, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere šesť rokov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Rimavskej Sobote z 22.03.2015 sp.zn. OT/25/2015 v spojitosti s uložením ďalšieho trestu zákazu činnosti by dostatočne naplnil účel trestu zákazu činnosti. V jeho prospech mal zohľadniť súd tiež takmer 5-ročné obdobie medzi konštatovanými rozhodnutiami Okresného súdu Rimavská Sobota a to 3T/108/2010 a OT/25/2015.

Preto navrhol uložiť trest, ktorý by bol po hornú hranicu trestnej sadzby trestu zákazu činnosti, teda do 10 rokov a nie trest doživotný.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1,2 Tr. por. zákonnosť výroku, ktorý obžalovaný napadol svojím odvolaním, teda vo výroku o treste, týkajúcej sa trestu zákazu činnosti, s prihliadnutím aj na trest odňatia slobody, tiež preskúmal konanie, týkajúce sa dodržiavania procesných ustanovení, vrátane prijatia vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní o jeho vine v zmysle § 257 ods. 7 Tr. zák., resp. po splnení podmienok ustanovených v ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por.

Odvolací súd zistil, že boli splnené podmienky na prijatie takého vyhlásenia pri dodržaní všetkých zákonných postupov súdom prvého stupňa.

V dôsledku uvedených skutočností potom súd vykonal dokazovania len vo vzťahu k výroku o treste, pričom podľa odvolacieho súdu dôsledne rešpektoval ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák., vrátane ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého

trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Odvolací súd dospel k záveru, že u obvineného v doterajšom priebehu kriminálnej minulosti obvineného prevažujú trestné činy súvisiace s riadením osobného motorového vozidla, nerešpektovaním zákazu činnosti, ukladaného aj vo výmere nad polovicu trestnej sadzby, tieto tresty spolu s ostatnými trestami, vrátane hrozbou trestu odňatia slobody pri podmienočnom odsúdení u odsúdeného nesplnili zákonom sledovaný účel a tento účel nesplnil ani výkon trestu odňatia slobody vo výmere desiatich mesiacov, resp. dobrozdanie zákona a súdu trestom na slobode, teda alternatívnym trestom povinnej práce vo výmere 300 hodín. Preto zákonom sledovaný účel môže splniť jedine trest odňatia slobody bez jeho podmienočného odkladu, keď výmera trestu uložená súdom prvého stupňa je skôr mierna ako prísna, vrátane trestu zákazu činnosti, keďže u odsúdeného ide o nenapraviteľného recidivistu v zmysle páchania trestnej činnosti v doprave, ohrozuje svoje okolie riadením motorového vozidla pod vplyvom alkoholických nápojov, nerešpektuje zákon, ani rozhodnutia súdu a z pohľadu individuálnej, ale aj generálnej prevencie môže splniť zákonom sledovaný účel jedine takýto druh a výmera trestu.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného ohľadom rešpektovania ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., v prvom rade na tieto skutočnosti obžalovaný v tomto prípade, ale ani v minulosti nerešpektoval rodinnú situáciu, sám ju vydal do takejto situácie a spoliehal sa jedine na dobrozdanie zákona a súdu, ktorá skutočnosť je skôr prirážajúcou okolnosťou pre obžalovaného ako poľahčujúcou, ale na druhej strane v plnej miere súd prvého stupňa rešpektoval aj tieto pomery obžalovaného v rodine, keď samotné odlúčenie od rodiny výkonom trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby zohľadňuje aj túto situáciu. Pokiaľ ide o výkon jeho povolenia alebo živnosti, na zabezpečenie potrieb rodiny, treba uviesť, že takáto činnosť mu nebola zakázaná, a pokiaľ ide o samotné dochádzanie za zamestnaním, nejde o jedinou možnosť, ako vedením vlastného motorového vozidla.

Hlavne z týchto dôvodov považuje potom odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti úplne v súlade so zákonom, odvolanie obžalovaného teda považuje za nedôvodné a bol dôvod na jeho zamietnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.